

τῆς ἀρχαιότητος δια τὸ ἀτελές, συμφωνῶν ἕως μὲ τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν πείραν. Ἄλλ' ὁ Σμεϊτζέλιος σελ. 200, διήρσεσε τὸς Βλάχους, καὶ τὸ μείναν μέρος, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν τῇ Τρανσυλβανίᾳ διετήρησε τὸ καθολικὸν ὄνομα τῶν Βλάχων, τὸ δὲ περᾶσαν τὸν Ἰστρον ποταμον, καὶ κατοικῆσαν ἐν τῇ Μοισίᾳ, ὠνόμασεν ἑαυτὸ Βολγάρους· καὶ ἐπειδὴ, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς ἰδίας σελ. 208, οἱ Βλάχοι προῆλθον ἀπὸ τῶν Ῥωμάνους, διότι καὶ ὀνομάζεν τὸν ἑαυτὸν τῆς μὲ τὴν μητρικὴν

„εἰς τῶς παρελθόντας πολέμους, ἀδεία τῆς Ἀυτοκράτορος κατώκησαν εἰς τὴν Βολγαρίαν. Καὶ ποτὲ μὲν ὑπὲρ τῆς Ἀυτοκράτορος ἐξεστράτευον εἰς τὴν Ἰβηρίαν κατὰ τῶν Τέρκων (τῶν νῦν), ποτὲ δὲ πάλιν κατὰ τῆς Ἀυτοκράτορος ἡγχαλώτιζον τὴν Θράκην καὶ Μακεδονίαν. Τελευταῖον ἔκαμαν τριακονταετῆ εἰρήνην μὲ τὸν Ἀυτοκράτορα.“ (Ὁ Ζωναρᾶς Τομ. 2. βιβ. 17. σελ. 203). Τὰς δὲ λοιπὰς πράξεις καὶ πολέμους τῶν Πετζινάκων ἴδε εἰς τὴν Ἰστορίαν τῶν Βολγάρων καθότι συνεχῶς ἐπολεμῶσαν, καὶ πάλιν ἐφιλιώνοντο μὲ ἀντὶς. Καὶ περὶ τῆς φυλῆς αὐτῶν εἶναι ἀρκετὰ ἀντά.